

935 תרומה

כניסת השבת: 17:19

יציאת השבת: 18:10

רבנו תם: 18:50

ע"פ אופק ת"א

א' באדר התשפ"ה

טוב העלון השבועי להסות בה'

לארץ את בורא העולם

יוסף יהודה ז"ל, בחור בן 17 בלבד, היה חדור ביראת שמים, שקדן באופן נדיר בלימוד התורה, מלא צניעות וענווה. הוריו מספרים, כי היה שקוע בלימוד והיו לו מחברות גדושות בדברי תורה וסיכומים מסודרים על המסכתות. ובנוסף, הוא הצטיין במידות יקרות ונאצלות, שבראשם היה מצטיין במידת 'הכרת הטוב' והארת פנים לכל אדם.

ברגעים בהם נמחץ בתוך ההמון הרב באסון מירון, היה יהודי אחד שעשה הכל בשביל לחלצו ולהוציאו למקום צדדי. באותה עת, כשהצליח לחלצו, היה יוסף יהודה במצב קריטי עם נשימות אחרונות, ובכל זאת, הרים יוסף יהודה את עיניו לאותו אדם ואמר לו בתשישות וחולשה רבה: "אני מודה לך מאד שחילצת אותי...", ונפח את נשמתו. כל כך היה עסוק בלהודות ולהכיר טובה.

מספרת אמו, הגב' יקוט רינה: "הפטירה היתה קשה עלינו עד מאד. יוסף יהודה הוא בן הזקונים אשר זכינו בו אחר ניסים מאד גדולים, ומאז האסון - הקושי והשבר הוא עצום...

- ההמשך המרתק בעמוד 4 -

נתאר לעצמנו כי על דלת ביתנו דופק אדם עני ומסכן המבקש מאיתנו להיכנס לביתנו בכדי למצוא מקום מסתור מהגשם ולהניח את ראשו בלילה?... מן הסתם שישנם רבים שהיו מקיימים את המצוה בשמחה. ואם אותו אדם הדופק בדלתנו ומבקש שנכניסו פנימה היה - ה'חפץ חיים'?... רבי שמעון בר יוחאי? משה רבנו?... הרי ללא צל של ספק שהיינו עושים הכל בשביל הזכות להכניסו לביתנו ומוכנים למלא את כל מבוקשו. אם כך, מה היינו עושים אילו היה מבקש מאיתנו בורא העולם, אב הרחמן להיכנס לביתנו? - וכי היה צל של ספק שהיינו קופצים בשמחה על המציאה?!

כותב הש"ך, תלמידו של האריז"ל על הפסוק בפרשתנו: **"ועשו לי מקדש, ושכנתי בתוכם"** - מדוע ה' מבקש 'מקדש'? והרי במדבר היו משתמשים ב'משכן' אשר היה נע ונד? אלא אומר הש"ך: **"לומר, שאם יקדשו את עצמם - יהיה כל אחד ואחד מרכבה לשכינה, וזו הכוונה: 'ושכנתי בתוכם ממש'".** אומרים גורי האר"י כי הקב"ה מבקש מכל יהודי ויהודיה: **"ועשו לי מקדש"** - **תקדש את עצמך בדבר מסוים:** הפסק ללכת למקומות מסוימים שאינם טובים, שמור על עצמך מדברים שה' לא חפץ בראיתם, נצור לשונך בסביבת משפחתך - ומיד באותו רגע - **"ושכנתי בתוכם"** - **הקב"ה נכנס אליך ושורה בתוכך.** ואם ה' שורה ונמצא איתך ממש - **כל הברכות נמצאות בידיך!** ראו עד היכן כוחה של התקדשות קטנה, וקל וחומר בדורנו אנו!

לפנינו מעשה מצמרר שהתפרסם בשבוע שעבר (גיליון 'הדריך'): **"באסון מירון הנורא שהתרחש בל"ג בעומר, לפני כ-4 שנים, אחד מתוך מ"ה הקדושים שנספו ועלו בסערה השמימה, היה הנער הצדיק יוסף יהודה לוי ז"ל, בן ר' משה אהרן לוי ואמו הגב' יקוט רינה מ'רכסים'.**

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורליה, הרב שמעון בן בחריה, ישראל בן מרים וגרשון, מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורליה, גבריאל בן סמינה, יוסף בן נגיה. פרחת בת טובה, פנחס בן דינה, שרית שרה בת מריאן, שרית שרה בת ויקטוריה, גילי הכהן בן כוכבה, יוסף בן תמו, טובה בת מרים, יצחק בן טובה, אסתר בת מול, יעקב בן שמחה, תקווה בת פנינה, סופיה שרה בת רוזה, לירן בן מול, אבלין עדינה בת פרחת, ר' אברהם בן ר' סעדיה, עמרון אורי בן יוסף, סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף.

לרפואה, פריסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל, מנשה ואורה אחיאל, א"ה הדר בת נחמה, דניאל בן ציפורה, אורטל חנה בת הדסה וב"ב, פנינה בת שושנה וב"ב, אושרית בת פנינה וב"ב, משה שמואל בן זלדה, מוריה בת רויטל, גאולה בת דבורה, שרה חיה רפאלה בת רחל, טליה מרים בת דינה וחיים, רות בת מרים הי"ו, ינון בן רחל.

זש"ק: שולמית בת איריס, יסכה בת מול, אליס בת פרידה, בתחן בת גילה רוחמה, הדר בת נחמה.

סגולות וישועות

מתוך ה"פלא יועץ" בענייני פורים

הנהגות ליום הפורים / ה'פלא יועץ'

כתב ה"פלא יועץ": "נשגבה עד מאוד מעלת פורים וקדושתו, כי בכל הימים לא כל תפילה ראויה היא שתתקבל, אך ביום הפורים כל המתפלל בכוונה בוקעת תפילתו רקיעים ומתקבלת לפני כסא הכבוד.

ורמז לדבר, הוא האמור במגילה: "ובבואה לפני המלך", וידוע כי כל "מלך" המוזכר במגילה הכוונה הפנימית - היא למלך מלכי המלכים הבורא יתברך שמו, אך זאת בתנאי שיבקש באמיתות לבבו - ואפילו אם יתפלל ביחידות, עתירתו ובקשתו באה לפני מלכו של עולם ונענית.

מקובל מפי גדולי הצדיקים, שסגולה עצומה היא להשכים בבוקר היום הקדוש ולהרבות בתפילה לפני השם יתברך על כל הנצרך הן על בני, חיי ומזוני, והן על שאר דברים, מאחר וכל העולמות המה בשמחה ובגיל ביום זה."

ואפילו דבר שנכתב ונחתם בטבעת המלך - יכול להתבטל ע"י התפילה ביום זה!.

הלכות והליכות

מתוך הספר "בהלכה ובאגדה"

שאלה: השנה יחול פורים 'משולש', בו חל פורים של מוקפין ביום שבת, ורציתי לדעת האם יש הלכות מיוחדות לשנה זו?

תשובה: השנה, כאשר חל ט"ו באדר בשבת, גם בירושלים והמוקפין קוראים את המגילה כמו שאר הערים ב-יד: ביום חמישי בערב וביום שישי בבוקר. והטעם לזה, כי התורה נתנה כח לחכמי ישראל לגזור גזרות למען ישמרו ישראל את התורה ולא יבואו לידי מכשול, ולכן גזרו שלא לקרוא המגילה בשבת, שמא יוציאה לרשות הרבים ויעבור איסור.

אולם, אין תושבי ירושלים עושים את כל מצוות הפורים ב"יד כשאר העולם, אלא מחלקים את מצוות הפורים לשלושה ימים, ולכן נקרא שמו 'פורים משולש':

ביום שישי - יד' אדר: א. קוראים המגילה בירושלים בחמישי בלילה ובשישי בבוקר. **ב.** נותנים מתנות לאביונים ביום שישי. כי עיניהם של עניים מצפות למקרא מגילה, שאז הלב פתוח לצדקה. הירושלמים לא אומרים ביום זה 'על הניסים' בתפילה ובברהמ"ז. אולם, טוב שגם הם יעשו סעודה ביום זה בבוקר, אך מותרים הם בעשיית מלאכה כרגיל.

בשבת - טו' אדר בירושלים: א. אומרים 'על הניסים' בתפילות ובברכת המזון. **ב.** קוראים בתורה "ויבוא עמלק". (שני ספרי תורה).

ביום ראשון - טז' אדר בירושלים: א. משלוח מנות. **ב.** סעודת פורים.

להתרומם מעל הקרקע

הסלט הגדול לפח, שהרי הוא סכנה של ממש לבריאות, אלא שאחר מחשבה מעמיקה הבין כי אם היא תגלה זאת, היא תצטער נורא על הטעות, ואולי אף תרגיש בעצמה כי היא איננה מוצלחת, שכבר בסעודה הראשונה, עשתה טעות נוראה שכזו.

לכן, הוא עשה חשבון שכמות קטנה כזאת של נפט לא תזיק לו. הוא לקח את צלחת הסלט והכריז בקול: **"הסלט כל כך טעים, אני חושב שהכמות הזאת לא תספיק לשנינו, לכן אוכל הכל, ותכניי בבקשה עוד!"**

רעייתו התפלאה, היא לא מכירה אותו להוט אחר אוכל, אך שמחה במחמאה. הוא שתה תוך כדי חלב, בכדי לנטרל את טעם הנפט, ובסוף הארוחה שיבח אותה שזו ארוחה מושלמת.

כשחזר בערב מהכולל, הוא ראה את אשתו בוכה: "גיליתי את הטעות הנוראה שעשיתי כשטפתי את הצלחת והרחתי את ריח הנפט, אך אני בוכה מהתרגשות כיצד עשית מעשה כזה רק כדי לא לבייש אותי, ואני מבטיחה לך שאשמח אותך כל החיים ולא אשכח לך זאת!".

סיים הרב: "זו רגישות והתרוממות של בני תורה!".

בורא עולם פונה ליהודי ואומר לו: "ויקחו לי תרומה" - תן לי התרוממות (תרומה), רגע בו אתה מתעלה מעל עצמך, ולמרות שהטבע שלך מושך אותך לכיוון אחר, אתה מתעלה מעל עצמך ומשמח אלוקים ואדם.

את המעשה המדהים הבא סיפר הגאון רבי משה אהרן שטרן זצ"ל, משגיח דישיבת קמניץ: "אני מכיר אברך ירא שמיים ובן תורה, המתגורר בירושלים שאירע לו דבר נורא: מיד עם סיום החתונה וימי ה'שבע ברכות', הגיע האברך לראשונה לביתו אחר לימוד בכולל, בכדי לסעוד את ארוחת הצהריים הראשונה שמכינה אשתו.

רעייתו ערכה שולחן לתפארת לרגל הסעודה הראשונה: מפה יפה, צלחות וסכו"ם חדש, סלטים פרוסים ועמדה להגיש את המנה העיקרית.

במרכז השולחן היה סלט ירקות חי גדול ונאה, הוא החל לטעום אותו, ומיד הרגיש בטעות הנוראה שאירעה: **היא תיבלה את הסלט בטעות עם מלח ו... נפט, במקום מעט מיץ לימון.** הריח היה בהתאם והטעם... ה' ישמור ויציל. (בעבר היו מוכרים נפט להדליק את הפרימוס ועוד). במחשבה ראשונה, אמר החתן לעצמו כי יש לזרוק את כל

הב"ח התיישב עם הדיינים, בצד אחד נעמד הנתבע - הגזבר, ומהצד השני הועמד וילון עם מחיצה.

"התובע ישמיע את טענתו", אמר הב"ח, ואז לפתע, נשמע קול מדבר מתוך חלל בית הדין. היה זה קולו של הנפטר שהשמיע את כל הסיפור של קניית חלקת הקבר ליד הצדיק. הקהל שמע זאת ורעד בבהלה. לאחר מכן, אמר הגזבר את טענתו כי לא באמת חשב למכור לו זאת, ועשה זאת רק מתוך לחץ.

הב"ח דן עם הדיינים במשך כמה דקות, ולאחר מכן יצא הפסק: **"שמעתי את שני הצדדים"**, אמר הב"ח, "ואני פוסק כי הגזבר אינו רשאי למכור לכל אדם שאינו מכיר את המקום ליד ה'מגלה עמוקות', מפני שלא כל אחד ראוי להיקבר ליד הצדיק, ועוד שהגזבר אינו הבעלים. אך כיוון שנעשתה כבר המכירה - אם הנפטר ראוי בדרגתו להיקבר ליד ה'מגלה עמוקות', שידאג לעצמו להגיע למקום הקבורה שקנה ליד הצדיק. ואם אינו ראוי - יישאר במקום שקברוהו!". כל היושבים במקום היו המומים מכל המתרחש.

לאחר שלושה ימים, פתחו את הקבר שטמנו את האברך, אך הוא היה ריק, בעוד שהקבר שליד ה'מגלה עמוקות' - היה מלא! האברך עבר להיקבר ליד הצדיק כפסיקת בית הדין. ראו זאת ה'חברא קדישא' והחליטו לכתוב על המצבה: **"פה נטמן איש לא נודע מי הוא ויעיד עליו רעו"**.

התפעל הרב מבריסק זצ"ל מהמעשה ואמר: **"ראו עד היכן מגיע כוחם של גדולי ישראל, שהם המחליטים והמכריעים אף בדין עם הנשמות. ולכן, אדם ההולך כפי שהורה לו הרב והחכם - כך פוסקים גם בשמיים שיהיה, לפי שהקב"ה נתן כח ביד החכמים המחוברים לתורה, שכל העולם יהא כפוף לפסיקתם, ועד היום אותו אברך קבור באותו מקום."**

ולכן, חיכו אנשי ה'חברא קדישא' להוראות מהגזבר היכן לקבורו.

הגזבר ההמום לא רצה לגלות כי הוא מכר אמש את הקבר שליד המגלה עמוקות לאותו אברך, ולכן הוא הורה לחברא קדישא לקבורו כאדם רגיל במקום אחר בבית העלמין.

נערכה הלוויה והאברך נקבר במקום אחר. והנה, באותו לילה, הגיע הנפטר לגזבר ושואל: **"מה זה? יש לי שטר מכירה, רימית אותי!"**. הגזבר התעורר מהחלום וחשב כי זה סתם דימיון.

למחרת, שוב חלם הגזבר את הנפטר: **"מדוע זרקת אותי במקום שאינו מקום קבורתי? אני תובע אותך לדין תורה בשמיים"**.

הגזבר נבהל מאד ורץ אל רב העיר קראקא, רבנו הב"ח - רבי יואל סירקיש זצ"ל וסיפר לו את כל המעשה. אמר הב"ח לגזבר: **"אם הנפטר יבוא אליך שוב בחלום, תאמר לו שיש הלכה בשו"ע כי הולכים אחר בית דינו של הנתבע, ואם הוא רוצה דין תורה - שיבוא הנה!"**. הגזבר נבהל מהדברים ושב לביתו.

והנה, בלילה שוב הגיע הנפטר בחלום לגזבר ותבע אותו לדין תורה. הגזבר ענה לו בחלום כי הוא מוזמן לדין תורה כאן בעולם הזה אצל הב"ח שיפסוק ביניהם.

השמועה פרסה לה כנפיים, והמונים הגיעו למחרת אל בית דינו של הב"ח לחזות במעמד השמיים.

עד היום, כל מי שמגיע לקברו של הגאון המקובל ה'מגלה עמוקות', הרב נתן נטע שפירא זצ"ל, יבחין בדבר משונה: במצבה הסמוכה לצדיק, ישנה מצבה שכתוב עליה: **"פה נטמן איש לא ידוע שמו, ויעיד עליו רעו השוכב לידו"**.

הרב מבריסק זצ"ל בירר את פרטי המצבה וגילה מעשה מדהים הנמצא בפנקסי החברא קדישא: "לאחר שנפטר ה'מגלה עמוקות', הגיע אברך יהודי אל ה'חברא קדישא' וביקש להיקבר ליד ה'מגלה עמוקות'. צחקו עליו כולם, שהרי רק אנשים קדושים יכולים להיקבר ליד צדיק, ולא כל אדם מן השורה?!

אך אותו אברך לא נכנע. הוא הגיע בכל פעם מחדש והתחנן לקנות את חלקת הקבר הסמוכה לצדיק, אך ה'חברא קדישא' המשיכו לסרב.

יום אחד, חשב הגזבר של ה'חברא קדישא' על רעיון כיצד 'להשתחרר' מהאברך: הוא ינקוב בסכום אדיר, ובכך ירד האברך מהרעיון. למחרת, כששוב הגיע האברך, אמר לו הגזבר: "החלטנו פה אחד, כי תוכל להיקבר ליד ה'מגלה עמוקות' בסכום של 500 רובל!!!" (סכום עצום). האברך לא התרגש, ולאחר שלושה ימים הגיע עם כל הכסף.

הגזבר לא ידע מה לעשות, עד שעלה לו רעיון: "הרי אני כבר זקן, והוא אברך צעיר, עד שהוא ימות - אני כבר מזמן לא אהיה פה. מה אכפת לי? אקח את הכסף לצורך ה'חברא קדישא', וכשיגיע זמנו של האברך למות - יסבירו לבני משפחתו כי זה אינו אפשרי ויקברוהו במקום אחר".

האברך שילם את הסכום ושב לביתו בשמחה. כעת, שימו לב. למחרת - יום אחד בלבד אחר שחתם על קניית החלקה, נפטר האברך לבית עולמו באופן פתאומי! אלא, שהוא לא היה מתושבי העיר, ולא היה לו בני משפחה או מישהו שהכיר אותו,

אני עסוק בגן עדן!

בעיניים, התמדה בלימוד התורה, התגברות על כעס או שתיקה בשעת מריבה. אנו נעשים מרכבה לשכינה! ואח"כ זוכים לקצור את השכר בעולם הבא. אז כל זמן שאתה חי - תחטוף ותנצל!

על כך כותב האדמו"ר הקדוש, בעל ה'דברי ישראל' זי"ע (בחקותי ד"ה או יאמר) כי גן העדן של בני ישראל הינו בעולם העליון אחר שיוצא מן העולם, וגן העדן של הקב"ה הוא - בעולם הזה. כאשר יהודי ויהודיה מתגברים על ניסיונות, מתקדשים ומטהרים את עצמם במכשירים כשרים, מקומות טהורים - באותו רגע ממש נעשה לה' גן עדן בעולם הזה!

סיפר הרה"ג מנחם יעקובזון שליט"א: "לפני 45 שנה ישבו בבית קפה בדזינגוף כמה סטודנטים למדעי החברה כשהם מבצעים ניסוי חברתי. הם תלו תמונה לא צנועה והניחוה במקום בולט, כשהם יושבים מהצד לצפות בתגובות של עוברי אורח.

לפתע, עבר בחור ישיבה כשהוא נתקל במראה הלא צנוע, ותיכף ומיד השפיל את עיניו ונס על נפשו. אחד הסטודנטים שראה זאת, היה בהלם וחשב: איך יתכן שבחור צעיר, בגיל בו היצרים גואים, מצליח לרסן את תאוותיו, הגם שאין איש בודק אותו?

הדבר ניקר במוחו והוא החל ללמוד על דרך התורה והחינוך לקדושה, עד שלאחר זמן מה חזר בתשובה והפך להיות אחד הפעילים החשובים בארגון 'ערכים', כשמאות משפחות זכו וחזרו בתשובה בזכותו. כשאתה מתקדש - הקב"ה משרה שכניתו עליך!

אלא שרבים מהם ממש מסכנים - 'תינוקות שנשבו': לא יודעים כלום בתורה, לא למדו כלום כשהיו בעולם הזה, ובקושי התעסקו בקיום המצוות. לכן, אני עסוק מאד מאד אותו היום, מפני שכל הזמן אני מלמד אותם תורה, עד שכמעט אין לי רגע פנוי.

כל הקדושים שנרצחו בשמחת תורה, אני רואה אותם כאן במקום גבוה מאד, אך כיוון שרבים מהם לא יודעים מאומה בתורה הקדושה, הוטל עליי ללמד אותם, ולכן לא היה לי זמן לבוא אליך בחלום כל הזמן הזה כפי שהייתי רגיל", חתם ונעלם.

מבהיל ביותר! לא משנה מהו הגיל שנפטר האדם, אלא מה זכה לעשות בחייו. נער צעיר בן 17 אשר ניצל את מעט שנותיו להכרת הטוב, מידות טובות ושקידת התורה - הפך להיות כלי קודש לשכינה, והוא כעת מלמד תורה את נשמות הקדושים שעלו בסערה השמימה.

אתה ואני ב"ה זוכים עדיין להיות בחיים - וכעת גם אנו יכולים להתקדש ולתת לה' מקום בתוך העולם הזה, וזאת ע"י התגברות

לנחמתי, באופן תדיר הייתי רואה את יוסף יהודה מגיע אליי בחלום כשהוא מאיר וזורח ומעניק לי חיוך. היה זה בשבילי מסר משמיים כי טוב לו, וכי הוא במקום נעלה ומיוחד. כך כל כמה ימים, הייתי זוכה לראות אותו, ובכל פעם הוא נראה מאושר ומאיר מאד. החלומות הללו חיזקו אותי ונתנו לי כוחות בתוך כל הצער.

והנה, מאז האסון הנורא שאירע 'בשמחת תורה' לפני שנה וחצי, לא זכיתי לראות אותו בחלומי, ולו פעם אחת. הדבר היה חסר לי מאד. 'מדוע בושש יוסף יהודה מלבוא?! והרי במשך כשלוש שנים, אני רואה אותו באופן קבוע בחלום, מחייך ושמח, אז מה אירע כעת? מדוע מאז הוא לא בא?! אני מאד מתגעגעת וחפצה לראותו!', הצטערתי ולא הבנתי מה קרה בכל זמן זה.

והנה, ממש לאחרונה, לאחר כיותר משנה, אני רואה אותו בחלומי. אך את מה ששמעתי בו לא אשכח לעולם, ואני רוצה לשתף אתכם.

ראיתי שוב את יוסף יהודה שמח ומאיר, ופניתי אליו בחלום, בצורה ברורה וצלולה: "יוסף יהודה, יקירי, מה קורה? מדוע הפסקת לבוא אליי בחלום כבר זמן רב?".

הוא הביט בי, פתח את ידיו בחוסר אונים, ואמר לי במילים הללו: "אמא, יש הרבה עבודה: עבודה קשה". נבהלתי מעט מהדברים ומיד הוספתי לשאול: "מה כוונתך? איזו עבודה יש לך בשמיים?". ואז הוא ענה לי בתשובה המצמררת הבאה: "אמא, מאז יום שמחת תורה שנה שעברה, הגיעו לשמיים הרבה נשמות של קדושים שנרצחו בשמחת תורה,

תורמים יקרים!

נפתח חשבון חדש לעלון ע"י עמותה:
בנק פאגי (52) סניף 188. חשבון 58-58-74
לכתוב בהערות: עבור עלון טוב לחסות בה'
ניתן לקבל החזר מס על כל תרומה ע"פ סעיף 46

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: יונה בדיחי בת תורכיה. הרצל בן רבי, א.ב.ו., ח.ב.מ. ומשפחתו. שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. לידה קלה: עדי בת חנה. זיווג הגון: י.ב.מ., ו.ט.מ.ט.ב.ט.

לעילוי נשמת ראובן בן חנה

העלון מוקדש להצלחת החפץ בעילום שם

השכרת תחפושות!!

השכרת תחפושות לנשים גברים וילדים.
בבית משפחת זאיד. רחוב מעפילי אגוז 91 מאחורי הבנין.
בימי ב' וימי ד' ובמוצ"ש משעה 20.00-22.00
טל: 0533139866

שיעור לנשים!

בכל יום שני מפי הרבנית סיגלית אלבז תחי' בביה"כ "בן פורת".
רחוב נגבה 7 ת"א בנושא שלום בית. חינוך ילדים
ועבודת המידות. טל: 054-84-86-790